

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoPr/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517200029
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3517200029.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobkyne Mgr. I. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. nad X., Z. XXXX/XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou BUŽEK & TEREM advokáti s.r.o., so sídlom Bratislava, Mariánska 12 proti žalovanému mestu Bánovce nad Bebravou, so sídlom mestského úradu Bánovce nad Bebravou, Námestie Ľ. Štúra 1/1, IČO 00 310 182, zastúpenému JUDr. Róbertom Bockaničom, advokátom, so sídlom Bratislava, Seberinoho 1, o neplatnosť odvolania z funkcie riaditeľky základnej školy, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 10Cpr/1/2017-311 zo dňa 05. augusta 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalobkyňa **m á** voči žalovanému **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. V predmetnom spore sa žalobkyňa domáhala, aby súd určil, že jej odvolanie z funkcie riaditeľky Základnej školy J. A. W. XXXX/X v X. nad X. zo dňa 9. decembra 2015 je neplatné a jej funkcia riaditeľky Základnej školy, J. A. W. XXXX/X v X. nad X. naďalej trvá. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 18. decembra 2014 bola zriaďovateľom školy - mestom X. nad X. (ďalej aj ako "zriaďovateľ školy" alebo žalovaný) s účinnosťou od 1.1.2015 menovaná do funkcie riaditeľky základnej školy, a to na päťročné funkčné obdobie. Dňa 19.11.2015 sa konalo mimoriadne zasadnutie rady školy, na ktorom došlo k rozhodnutiu, že rada školy podá návrh na odvolanie riaditeľky, a to najmä z dôvodov, že stratila dôveru rady školy a z dôvodu napätej situácie v škole. Nasledujúci deň predsedníčka rady školy doručila zriaďovateľovi návrh rady školy na odvolanie riaditeľky. Následne dňa 20.11.2015 o 13:30 hodine bolo žalobkyni osobne doručené odvolanie z funkcie. Vzhľadom na to, že učitelia okamžite a rúzne vyjadrili nesúhlas s odvolaním žalobkyne z funkcie riaditeľky a zástupkyňa školy odmietla poverenie riadiť školu namiesto riaditeľky, primátor žalovaného riaditeľke odvolanie z funkcie vzal späť a ponechal ju vo funkcii. Dňa 27.11.2015 boli zriaďovateľovi doručené požiadavky zamestnancov školy. Následne 30.11.2015 bol na škole vykonaný anonymný dotazník, v ktorom sa zamestnanci mali vyjadriť, či riaditeľke školy dôverujú. Nadpolovičná väčšina sa vyjadrila, že riaditeľka školy má ich dôveru. Napriek uvedenému bolo žalobkyni dňa 9.12.2015 doručené ďalšie odvolanie z funkcie, pričom odvolanie z funkcie bolo urobené opätovne na základe návrhu rady školy zo dňa 19.11.2015. Predmetné odvolanie z funkcie však nemá základné náležitosti potrebné na platnosť právneho úkonu, a je z tohto dôvodu teda neplatné; a aj uznesenie, ktorým bol schválený návrh na jej odvolanie bolo prijaté a vyhotovené v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi a je preto neplatné. Žalobkyňa má rovnako za to, že uznesenie, ktorým bol schválený návrh na jej odvolanie bolo prijaté a vyhotovené v rozpore so štatútom rady školy a všeobecne záväznými právnymi predpismi.

2. Súd prvej inštancie v predmetnej právnej veci rozhodol rozsudkom č.k. 10Cpr/1/2017-160 zo dňa 03.07.2018 tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č.k. 4CoPr/5/2018-204 zo dňa 28.03.2019 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Voči rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, pričom Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č.k. 5Cdo/4/2020-273 zo dňa 27.08.2020 rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 6CoPr/1/2021-288 zo dňa 21.04.2021 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o zamietnutí žaloby žalobkyne o určenie že jej funkcia riaditeľky Základnej školy J.A.W. 1290/1 v X. nad X. naďalej trvá potvrdil a v napadnutej časti o zamietnutí žaloby žalobkyne o určenie, že jej odvolanie z funkcie riaditeľky uvedenej školy zo dňa 9. decembra 2015 je neplatné zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa si podanou žalobou uplatnila dva nároky. Žiadala určiť, že jej funkcia riaditeľky základnej školy naďalej trvá a tiež určiť, že jej odvolanie z funkcie riaditeľky základnej školy zo dňa 9. decembra 2015 je neplatné. Súd prvej inštancie o oboch uplatnených nárokoch rozhodol zhodne tak, že žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol. Pokiaľ ide o uplatnený nárok žalobkyne o určenie, že jej funkcia riaditeľky základnej školy naďalej trvá, tu odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby žalobkyne je vecne správne. Ako uviedol dovolací súd, žalobkyňa naliehavý právny záujem na určení, že jej funkcia riaditeľky školy naďalej trvá, nemá, pretože jej pôvodné funkčné obdobie riaditeľky školy uplynulo 31. decembra 2019. Nemožno preto rozhodnutím súdu určiť, že funkcia riaditeľky žalobkyne naďalej trvá. Oproti tomu je tu ale druhý z uplatnených nárokov žalobkyne, určenie, že jej odvolanie z funkcie riaditeľky Základnej školy J.A.W. XXXX/X v X. nad zo dňa 9. decembra 2015 je neplatné. Základným predpokladom úspešnosti určovacej žaloby je naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Ak môže žalobca v danom právnom vzťahu môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie sporu a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov (ide najmä o prípady, v ktorých sa určením, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, vytvorí pevný základ pre právne vzťahy účastníkom sporu a predíde sa žalobe na plnenie), má na požadovanom určení naliehavý právny záujem a konajúci súd musí ďalej skúmať vecnú opodstatnenosť jeho žaloby. Naliehavý právny záujem na určení neplatnosti odvolania z funkcie riaditeľa školy je daný v zásade vždy a hoci nie je vylúčené, že v určitých prípadoch môžu existovať špecifické okolnosti, ktoré vylúčia existenciu naliehavého právneho záujmu na takomto určení, nemôže byť takouto špecifickou okolnosťou skutočnosť, že k uplatneniu práva na určenie neplatnosti odvolania z funkcie riaditeľa školy došlo až po určitej dobe od odvolania s funkcie, prípadne skutočnosť, že predmetná funkcia je už obsadená. Dôvody, ktoré viedli k záveru, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem ani na tomto určení, teda neobstoja. Odvolací súd preto nutne dospel k záveru, že žalobkyňa naliehavý právny záujem na požadovanom určení neplatnosti odvolania z funkcie riaditeľky školy má, keď v žalobe tvrdí, že na základe takéhoto určenia sa bude domáhať náhrady škody, ktorá jej bola spôsobená tým, že došlo k zníženiu jej príjmov z dôvodu nevykonávania funkcie riaditeľky školy. Požadovaným určením sa tak vyrieši otázka právneho základu pre majetkové nároky žalobkyne, ktoré chce táto uplatňovať, čím dôjde k odstráneniu stavu jej objektívnej právnej neistoty, v ktorom sa teraz nachádza.

3. Po zrušení svojho rozsudku č.k. 10Cpr/1/2017-160 zo dňa 03.07.2018 odvolacím súdom súd prvej inštancie ďalej konal a napokon rozhodol napadnutým rozsudkom č.k. 10Cpr/1/2017-311 zo dňa 05. augusta 2021, ktorým určil, že odvolanie žalobkyne z funkcie riaditeľky Základnej školy J. A. W. XXXX/X v X. nad X. zo dňa 9. decembra 2015, je neplatné a žalobkyne priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

4. Na odôvodnenie tohto rozsudku súd uviedol, že vykonal v spore dokazovanie, z ktorého zistil, že dňa 22.08.1995 bola uzatvorená pracovná zmluva medzi žalobcom ako zamestnancom a Základnou školou X. nad X., W. ako zamestnávateľom na pozíciu učiteľka na dobu neurčitú. Dňa 18.12.2014 bol zriaďovateľom Základnej školy - žalovaným s účinnosťou od 01.01. 2015 menovaný do funkcie riaditeľky Základnej školy žalobca a to na päťročné funkčné obdobie. Dňa 09.12.2014 bol uzatvorený dodatok č. 1 k pracovnej zmluve zo dňa 22.08.1995, na základe ktorej sa vypustilo slovo učiteľka a nahradilo sa slovom riaditeľka. Zároveň sa dohodlo, že tento dodatok sa uzatvára na dobu určitú a to od 01.01.2015 do 31.12.2019. Podľa článku 4 Štatútu rady školy rada školy má 11 členov. Členmi rady školy sú 2 zvolení pedagogickí zamestnanci, 1 zvolený nepedagogický zamestnanec, 4 zvolení zástupcovia rodičov, 4 delegovaní zástupcovia zriaďovateľa. Žalobca namietal, že jeden člen rady školy, pán T. T., rodič žiaka, bol členom rady školy nezákonne, pretože sa umiestnil vo voľbách až na treťom mieste v doplňujúcich voľbách, ktoré Štatút rady školy neupravuje. Dňa 19.11.2015 sa konalo mimoriadne zasadnutie rady školy. Na rokovaní došlo k rozhodnutiu, že rada školy podá návrh na odvolanie žalobcu ako riaditeľky školy, a to z dôvodov, že stratila dôveru rady školy, je zodpovedná za zhoršujúcu sa finančnú situáciu školy, nezohľadňuje priority pri materiálno-technickom zabezpečení a investíciách,

z dôvodu napätej situácie v škole, nepreukázala dostatočné manažerské zručnosti pri riadení školy. Hlasovania sa zúčastnilo desať členov, jeden člen bol neprítomný, za odvolanie hlasovalo 8 členov, proti odvolaniu hlasovali 2 členovia. Dňa 20.11.2015 bolo žalobcovi osobne žalovaným doručené odvolanie z funkcie. Vzhľadom na to, že učiteľia okamžite vyjadrili nesúhlas s odvolaním žalobcu z funkcie riaditeľky a zástupkyňa školy odmietla poverenie riadiť školu namiesto riaditeľky, žalovaný žalobcovi odvolanie z funkcie vzal späť a ponechal ju vo funkcii. Dňa 30.11.2015 bol na škole vykonaný anonymný dotazník, v ktorom sa zamestnanci školy mali vyjadriť, či riaditeľke školy dôverujú. Nadpolovičná väčšina sa vyjadrila, že riaditeľka školy má ich dôveru. Dňa 09.12.2015 bolo doručené žalobcovi odvolanie z funkcie, pričom odvolanie z funkcie bolo urobené na základe návrhu rady školy zo dňa 19.11.2015. Žalovaný odvolanie z funkcie podriadil pod § 3 ods. 8 písm. a) zákona č. 596/2003 Z.z. s tým, že odvolanie je účinné od 09.12.2015. Dňom odvolania z funkcie riaditeľky stráca účinnosť Doplnok č. 1 zo dňa 19.12.2014 k pracovnej zmluve zo dňa 22.08.1995, nakoľko odvolaním z funkcie riaditeľky funkčné obdobie žalobcu končí dňom 09.12.2016. Medzi stranami sporu zostalo sporné, či dátum 09.12.2016 je možné považovať za chybu v písaní alebo či spôsobuje neurčitosť právneho úkonu. Žalobkyňa pred súdom vypovedala, že jej prvé funkčné obdobie vo funkcii riaditeľa bolo od 01.01.2010 do 31.12.2015, ešte v roku 2014 sa konalo výberové konanie na ďalšie funkčné obdobie, pričom boli 3 uchádzači a rada školy uprednostnila jej pokračovanie vo funkcii. Od 1.1.2015 až do septembra 2015 riadne fungovali. Neboli voči nej podávané žiadne podnety ani sťažnosti, do tohto obdobia bola jej práca hodnotená veľmi dobre, pričom posledné hodnotenie bolo dňa 18.08.2015. Aj na podklade týchto hodnotí jej boli riadne vyplácané príplatky a odmeny. V septembri sa konalo zasadnutie rady školy, na ktorom sa riešili bežné školské otázky a problémy, tak ako v minulosti bola na toto zasadnutie prizvaná. Po prerokovaní všetkých bodov programu bola predsedníčkou rady školy vyzvaná, aby opustila zasadnutie. Jej to bolo divné, nakoľko sa to stalo prvýkrát. Vždy po skončení zasadnutia bolo ešte neformálne posedenie, na ktorom bola vždy prítomná. Neskôr sa dozvedela, že bola vyzvaná na opustenie zasadnutia z dôvodu, že kontrolór mesta spísal nejakú správu o tom, že závažne porušila zákony. Keď sa ostatní členovia rady školy dopytovali, prečo odišla, a prečo sa k takýmto veciam nemohla osobne vyjadriť, tak pani predsedníčka, pani T. uviedla, že ju prednostka mesta požiadala, resp. jej zakázala o tom pred ňou hovoriť. Chcela by upresniť, mala zakázané o tom hovoriť nielen pred ňou ale pred kýmkoľvek zo školy. Konanie pani T. považuje za intrigy, ktoré sa nezakladali na pravde. Keď sa to dozvedeli ostatní učiteľia, tak tí sa postavili na jej stranu, a aj osobne pred primátorom uviedli, že sa im postup rady školy nepáčil, a že to je len ich vlastný názor, ktorý nereprezentuje názor ostatných učiteľov. V rámci toho sa dožadovala, aby jej niekto predložil správu kontrolóra mesta, aby sa vedela k nemu riadne vyjadriť. Táto správa jej bola doručená a bol jej daný priestor v rozsahu 2 dní, aby sa k nemu vyjadrila. Bolo jej vytknuté, že neoprávnené nakladala s finančnými prostriedkami školy, a to v rozsahu 2604,- eur. S týmto nemôže súhlasiť. Jediné pochybenie, ktoré sa stalo, bolo to, že tieto peniaze boli vyplatené na základe riadnych faktúr, pričom však zmluva, od ktorých sa faktúry odvíjali, nebola zverejnená v centrálnom registri. Je presvedčená o tom, že tieto výdavky boli legitímne. Išlo o právne služby súvisiace s ukončením pracovného pomeru s jednou zamestnankyňou. Ďalej vie, že jej odvolanie z funkcie, resp. jej tzv. pochybenia mali byť predmetom rokovania aj na mestskom úrade, kde vie o tom, že došlo k rôznym názorom. To že sa mala niečoho dopustiť, tak na tom trvala hlavne prednostka úradu, pani R.. Napriek tomu, že rada školy v septembri súhlasila s jej odvolaním, primátor mesta toto neakceptoval a z funkcie ju neodvolal. Dňa 25.09. bola u prednostky, ako aj u kontrolóra, kde sa mala vyjadriť osobne k jeho zisteniam. Mala pocit, že chce od nej, aby sa vzdala funkcie, čo odmietla, nakoľko ju kolektív učiteľov podržal a boli na jej strane. Dňa 28.09. bola na výzvu kontrolóra, na mestskom úrade, aby podpísala zápisnicu o tom, že sa malo prerokovať jej pochybenia. Vtedy bola sama s pánom W., to je kontrolórom, kde on jej povedal, že mu hovorili, aby niečo už konečne na ňu našiel. Keď sa ho opýtala, prečo má takýto postoj k nej, keď dovtedy mali normálne pracovné vzťahy, tak jej povedal " ony na mňa tlačia." Dňa 28.10.2015 sa konalo mestské zastupiteľstvo, na ktorom bola prítomná a nechali jej aj priestor na vyjadrenie. Tam bola dopytovaná, či už vrátila peniaze do rozpočtu mesta, keďže malo ísť o neoprávnené platby. Pod tlakom týchto udalostí škola zaslala na účet mesta sumu 2.604,- eur. Keďže s týmto nesúhlasila, tak požiadala správu finančnej kontroly, kde bolo zistené, že nič neporušila. Asi mesiac na to, mesto tieto finančné prostriedky vrátilo bez akéhokoľvek upozornenia alebo komentára. Ona o tom nebola ani informovaná. V decembri sa konalo ďalšie mestské zastupiteľstvo, kde chcela sa dozvedieť, prečo mesto vrátilo peniaze. Vec sa tam nevyriešila. Po 5 minútach jej zobrali slovo a ak dobre porozumela, tak sa jej vytykalo to, že peniaze nedala so svojho osobného majetku. Dňa 27.10. jej bola zo strany primátora doručená listina o jej porušení pracovnej disciplíny na úseku ekonomiky a s účinnosťou od 01.10. jej bol zobrať osobný príplatok, a to k 30.06. nasledujúceho roka. Keď si matematicky vypočítala výšku takto odobratého osobného príplatku, išlo o sumu cca 2.600 eur. V tomto

období viackrát ústne ako aj písomne žiadala primátora o stretnutie. K stretnutiu však nedošlo. Dodnes ani nedostala odpoveď na jej písomnú žiadosť. Chcela by sa ešte vyjadriť k mestskému zastupiteľstvu, ktoré sa udialo dňa 28.10.2015, kde sa riešila otázka, prečo nebola odvolaná primátorom, keď má k dispozícii všetky potrebné doklady. Pochopila to tak, že primátor ju neodvolal z dôvodu, že jej konanie nepovažoval za závažné porušenia. Tam sa aj prvýkrát hovorilo o tom, že sa to nemusí komplikovať, keď návrh podá samotná rada školy a v krátkosti ju odôvodní. Dňa 19.11. sa zišla rada školy, kde podľa jej informácií sa mali len odstraňovať formálne nedostatky pri spisovaní zápisníc rady školy, nakoľko vznikali pochybnosti o tom, či zápisnice, ktoré sú vyhotovené korešpondujú s tým, čo na tomto zasadnutí bolo aj uvedené. Napriek takémuto programu, hovorilo sa aj o návrhu na jej odvolanie, kde pôvodne sa prítomní dohodli, že podajú takýto návrh z dôvodu, že majú voči jej osobe nedôveru, ako aj z dôvodu napätej situácie v škole. Na tomto zasadnutí nebola prítomná, ale dostala informáciu, že z tohto zasadnutia dve členky odišli a ostatní sa bavili ďalej, že tieto dva dôvody sú málo a dopísali sa tam ešte aj tretí dôvod. O deň na to neohlásene sa dostavil primátor, prednostka, ako aj vedúci odboru školstva, na základe čoho ju primátor odvolal, bez toho, aby skúmal skutkové okolnosti dôvodov rady školy. Ona toto rozhodnutie prijala s pokorou. Dňa 30.11.2015 prišli pracovníci z mesta a žiadali, aby všetci zamestnanci školy sa vyjadrili v anonymnom dotazníku vo vzťahu k jej osobne. Takýto postup voči jej osobne považuje za šikanózne a diskriminačný. Predpokladá, že toto sa stalo na podnet pani T., ktorá robila na škole intrigy a vynášala klamstvá. Ona tento dotazník nevidela, ale kolegovia jej hovorili, že bol napísaný tak, aby jej vyjadrili nedôveru, teda bol manipulatívny. V tom čase nie všetci zamestnanci boli v škole, a museli ich telefonicky volať, aby sa dostavili, čo považovala za Cirkus Humberto. Napriek takémuto dotazníku, bola jej vyslovená dôvera nadpolovičnej väčšine. Dňa 09.12.2015 prišiel zástupca primátora, ktorý ju požiadal, aby okamžite počas výučby zvolala všetkých pedagogických zamestnancov. Ona to omietla, nakoľko by nebol zabezpečený dozor v triedach. Jej názor najskôr nebol prijatý, potom jej bolo oznámené, aby účasť všetkých zabezpečila počas veľkej prestávky, čo aj urobila. Na tomto stretnutí zástupca primátora požiadal všetkých, aby už cirkus prestal, a že ju odvolávajú z funkcie. Zároveň pani X. si prevzala menovací dekrét na dočasné zastupovanie. Vtedy sa rozhodla, že to nenechá len tak, a bude sa brániť, o tom svedčí aj toto konanie. Bola vyzvaná, aby okamžite odovzdala kľúče, čo odmietla, nakoľko nemala zobrať osobné veci a ani dokončenú prácu, pričom nechcela veci odovzdávať bez protokolu. Pani X. na ňu tlačila. Ona sa jej opýtala, kam sa má odsťahovať. Ona jej povedala, nech si kabinet vyberie, čo aj urobila. Po hodine sťahovania prišli mestskí policajti, že robí v škole neporiadok a nespolupracuje. Keď zistili, že sa sťahuje, tak odišli. Za ďalšiu hodinu prišli policajti opäť, že sa má v škole niekomu vyhrážať, keď zistili, že to nie je pravda, odišli. Po nejakom čase došli opäť mestskí policajti s tým, že má školský majetok kraďnúť a vynášať ho do auta. Dokonca jej prezreli auto s jej súhlasom. Keď zistili, že má tam len osobné veci, odišli. Na ňu už toto bolo veľa, preto sa rozhodla všetko nechať tak a odísť preč. Kľúče odovzdala. Pamätá si, že keď jej pozerali policajti auto, tak 20 metrov od neho stála pani T. s manželom a bavili sa na tom. Od 10.12.2015 začala pracovať na škole, ako učiteľka. Keď dňa 09.12.2015 prevzala odvolací dekrét, zástupca primátora neuviedol dôvody odvolania, len vykonal doručenie písomností. Žalovaný pred súdom vypovedal, že ako primátor je vo svojom druhom funkčnom období, pričom žalobcu menoval až v jej druhom funkčnom období. Svoje rozhodnutie o odvolaní žalobkyne z funkcie riaditeľky základnej školy považoval za ťažké, avšak fakt je, že dvakrát dostal návrh od rady školy na odvolanie žalobkyne z funkcie riaditeľky. V tom čase situáciu považoval za veľmi búrlivú, a aj otázka podpory žalobkyne v jej funkcii bola otázná. Názory sa neustále vyvíjali a mal pocit, že nedôvera tam existuje. Stotožnil sa s návrhom rady školy, keď mu bol predložený návrh na odvolanie z funkcie riaditeľky školy. Pre odstup času si na konkrétne dôvody nepamätá. Na otázku súdu, prečo ste doručili prvé odvolanie a následne ste si ho fyzicky vypýtali naspäť a odišli ste, žalovaný odpovedal, že stalo sa to, tak ako to popisovala žalobkyňa, a mal pocit, že nebolo isté, či žalobkyňa dôveru má alebo nemá. Keďže chcel byť objektívny, odvolanie zobral. Po týchto udalostiach emotívne prvky sa stupňovali, ako aj silnejšie názory. Pre neho však smerodajné bolo opätovné rozhodnutie rady školy, ktoré už akceptoval. Hoci je zástancom objektivity, tiež bral aj do úvahy silnejšie podozrenia na strane žalobkyne, v ktorých mala nielen problémy s hospodárením, s majetkom ale aj s porušením rôznych zákonov. Podľa jeho informácií od 20.11. do 09.12. zasadla rada školy a opätovne rozhodla, na základe čoho pristúpil k odvolaniu. Časový sled si nepamätá a ani nemôže vylúčiť, že bolo iba jedno rozhodnutie rady školy a to či bolo prepracované alebo to isté, k tomu sa nevie hodnoverne vyjadriť. Ale jeho rozhodnutie vychádzalo z návrhu rady školy.

5. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 3 ods. 1, 2, 8, 12, § 24 ods. 5 písm. c), § 25 ods. 1 a 4 zákona č. 596/2003 Z.z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a podľa § 59 ods. 1 a § 77 Zákonníka práce. Uviedol, že dospel k záveru, že žalobný návrh je dôvodný. Skôr ako sa súd zaoberal meritom veci, skúmal, či žalobkyňa má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti odvolania z funkcie, pričom

dospel k záveru, že tento je daný, riadiac sa právnym názorom súdov vyšších inštancií, pričom na obsah týchto rozhodnutí v plnom rozsahu odkázal a sa s nimi stotožnil. Pre úplnosť uviedol, že aj keď tento spor je charakterizovaný ako individuálny pracovnoprávny spor, žaloba nemohla byť posúdená podľa § 77 Zákonníka práce, nakoľko na základe odvolania žalobkyne z funkcie nedošlo k skončeniu jej pracovného pomeru a žalobkyňa sa v konaní nedomáha ani neplatnosti odvolania dodatku č. 1 k pracovnej zmluve. Ďalej súd uviedol, že sa nestotožnil s tvrdením žalobkyne, že na riadne odvolanie žalobkyne z funkcie riaditeľky bolo potrebné, aby na zasadnutí rady školy boli prítomní všetci jej členovia. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že rada školy má mať 11 členov, teda, aby bola uznášaniaschopná, je potrebné, aby boli prítomní aspoň 6 jej členovia (§ 3 ods. 12 zákona č. 596/2003 Z.z.). Taktiež nebolo sporné, že za odvolanie hlasovalo 8 jej členov, pričom za návrh postačovalo 6 členov. Ak žalobkyňa namietala, že rada školy bola nezákonne zložená ohľadom jedného jej člena, to ešte neznamená, že takáto rada školy nemôže prijímať žiadne rozhodnutia. Súd sa preto touto námietkou ani podrobnejšie nezaoberal, pretože aj v prípade, že by sa preukázalo, že jeden jej člen nebol riadnym členom rady školy, na platnosť rozhodnutia o návrhu na odvolanie žalobkyne z funkcie by to nemalo žiaden vplyv, pretože stále by bola dodržaná nadpolovičná väčšina zo všetkých členov rady školy, t.j. minimálne 6 členov. Jediným argumentom, kedy by rada školy nemohla prijímať žiadne rozhodnutia z dôvodu nesprávneho zloženia by bolo, ak by počet členov rady školy, ktorí sú zamestnancami školy, bol väčšinový, čo v konaní preukázané nebolo (§ 25 ods. 4 zákona č. 596/2003 Z.z.). Súd ďalej uviedol, že menovanie a odvolanie z funkcie riaditeľa školy upravuje osobitný zákon, pričom rada školy zohráva v tomto procese významnú funkciu, nakoľko jednak limituje zriaďovateľa, t.j. žalovaného, pri výbere riaditeľa a jednak zastrešuje nielen zamestnancov školy ale ponecháva priestor aj pre rodičov detí, ktorú školu navštevujú. Ide o vlastnú samosprávu konkrétnej školy, kde vyslovená nedôvera riaditeľovi podľa názoru súdu dáva jednoznačný predpoklad, že by riaditeľ v takom prípade nemal zotrvať vo svojej funkcii a sám by mal odstúpiť. Keďže tak neurobil, bolo na primátorovi žalovaného ako vo veci bude ďalej postupovať. Zákon síce neupravuje povinnosť žalovanému odvolací dekrét odôvodňovať, skutočnosť, že sa v tomto dekrete odvoláva na rozhodnutie rady školy zo dňa 19.11.2015, je nedostatočné. Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozhodnutí sp.zn. 5Cdo/133/2011 zo dňa 29.10.2012 konštatoval, že ak zákon vo svojich ďalších ustanoveniach vyžaduje pri odvolávaní riaditeľa z funkcie, ktoré oprávnenie i keď len ako návrhové zveruje aj rade školy, uvedenie dôvodov, je v súlade s princípom právnej istoty, aby i právny úkon, t.j. odvolanie z funkcie zo strany zriaďovateľa obsahoval uvedenie skutkových dôvodov, pre ktoré zriaďovateľ k odvolaniu pristúpil. V tomto smere nie je postačujúca len taká forma právneho úkonu, tak ako to bolo v súdnej veci, ktorá obsahuje len odkaz na ustanovenia zákona (v danom prípade zákona č. 596/2003 Z.z., zákona č. 552/2003 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme a Zákonníka práce) bez skutkového vymedzenia porušenia uvedených zákonných noriem. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že primátor žalovaného si ani nepamätal dôvody, pre ktoré pristúpil k odvolaniu žalobkyne a pritom sám na nariadenom pojednávaní uviedol, že na podklade návrhu Rady školy bez odôvodnenia žalobkyňu odvolal. Z tohto dôvodu možno konštatovať, že odvolanie žalobkyne z funkcie riaditeľky školy trpí nedostatkom formálnych náležitostí a je čo do svojho obsahu nepreskúmateľným právnym úkonom, čo má za následok neplatnosť tohto úkonu, a preto súd žalobe vyhovel. Súd vzal do úvahy aj okolnosť, že žalovaný po doručení prvého odvolacieho dekretu vzal svoje odvolanie späť, z čoho možno usudzovať, že o návrhu rady školy už bolo rozhodnuté žalovaným, teda ak žalovaný chcel opätovne pristúpiť k odvolaniu žalobkyne, mal počkať na nové rozhodnutie rady školy o tejto otázke, resp. mal podať podnet na zaujatie nového stanoviska. Žalobkyňa tvrdila, že návrh na odvolanie riaditeľa školy bol schválený v inej podobe, ako bol prezentovaný u žalovaného dňa 20.11.2015. Na preukázanie tohto tvrdenia žalobkyňa nepredložila alebo nenavrhol žiaden relevantný dôkaz, teda súd vychádzal z listinných dôkazov, ktoré sú založené v súdnom spise, pričom strany sporu nepovažovali za sporné, že ako dôvody na dovolanie boli uvedené strata dôvery a napätá situácia v škole.

6. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/a v spore úspešnej žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100,00 %.

7. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Podľa neho rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Omyl súdu spočíva v tom, že odvolanie žalobkyne z funkcie riaditeľky školy označuje čo do obsahu za nepreskúmateľný právny úkon, čo následne podľa názoru súdu spôsobuje neplatnosť tohto právneho úkonu. Tento právny názor súdu je nesprávny. Súd prvej inštancie na podporu tohto názoru poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/133/2011 zo dňa 29.10.2012. Žalovaný však dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Cdo/108/2019 zo dňa 28.01.2021. V tomto konaní bola najvyšším súdom taktiež riešená otázka platnosti či neplatnosti odvolania riaditeľa školy zriaďovateľom

na návrh rady školy. Tu najvyšší súd v rozhodnutí konštatoval, že „ rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/133/2011 je ojedinelým rozhodnutím a predstavuje mierne vybočenie z rozhodovacej činnosti dovolacieho súdu.“. Ďalej najvyšší súd poukázal na svoje rozhodnutia sp.zn. 5Cdo/235/2011, 2Cdo/178/2004 a 5Cdo/253/2007 s tým, že zdieľa v predmetnej právnej otázke právny názor prezentovaný v týchto rozhodnutiach dovolacieho súdu, pričom tento právny názor ohľadom predmetnej právnej otázky považuje za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu. Uviedol, že odvolanie z funkcie je jednostranným právnym úkonom, pretože je prejavom vôle smerujúcim k vzniku, zmene alebo zániku tých práv, ktoré právne predpisy s takým prejavom spájajú (§ 34 Občianskeho zákonníka). Pre jeho určitosť a zrozumiteľnosť sa vyžaduje, aby v ňom bola uvedená funkcia, z ktorej sa zamestnanec odvoláva a deň, ktorým sa z nej odvoláva. Žiadne z ustanovení uvedených predpisov, ale neupravuje, aby v odvolaní z funkcie boli uvedené dôvody, pre ktoré je zamestnanec odvolaný. Sankciou neplatnosti pre nedodržanie obsahových náležitostí môže byť právny úkon postihnutý iba vtedy, ak to výslovne ustanovuje zákon. Právny úkon urobený zriaďovateľom - odvolanie z funkcie riaditeľa školy pre svoju formálnu platnosť nevyžaduje uvedenie dôvodov, a je preto potrebné ho vykladať ako prejav vôle smerujúci k zániku práva, ktorý právny predpis s takýmto prejavom spája. Je zrejmé, že pre jeho platnosť je postačujúca jeho určitosť a zrozumiteľnosť ktoré naplnenie je dané uvedením konkrétneho ustanovenia zákona, ktorý priamo dáva oprávnenie zriaďovateľovi odvolať z funkcie riaditeľa školy. Na základe uvedeného považuje žalovaný právny názor súdu prvej inštancie uvedený v napadnutom rozsudku za nesprávny. Okrem toho najvyšší súd v rozsudku sp.zn. 5Cdo/133/2011, na ktorý poukazuje súd prvej inštancie, riešil stav, kedy k odvolaniu riaditeľa došlo z iného dôvodu, konkrétne pre závažné porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov a nie na návrh rady školy, a preto závery formulované najvyšším súdom v tomto rozsudku nie je možné vzťahovať aj na prípady, kedy k odvolaniu riaditeľa došlo na návrh rady školy. Pre prípady, kedy k odvolaniu riaditeľa došlo na návrh rady školy je názor najvyššieho súdu konštantný. Podľa neho v takýchto prípadoch odvolanie z funkcie riaditeľa školy pre svoju formálnu platnosť nevyžaduje špecifikáciu skutkových dôvodov. Uvedený právny názor sa odráža aj v rozhodovacej činnosti odvolacích súdov, napríklad v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15CoPr/1/2018 zo dňa 24.10.2018 alebo rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 19CoPr/2/2019 zo dňa 29.01.2020. Žalovaný stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že rada školy jasne a zrozumiteľne formulovala dôvody, pre ktoré považovala ďalšie zotrvanie žalobkyne vo funkcii riaditeľky školy za nevhodné a neudržateľné. Rada školy prijala dňa 19.11.2015 platné rozhodnutie o tom, že žalovanému bude predložený návrh na odvolanie žalobkyne z funkcie riaditeľky školy. Návrh rady školy je potrebné vnímať za riadne odôvodnený a určitý aj v kontexte hore uvedených rozhodnutí dovolacieho súdu, resp. odvolacích súdov. Žalovaný sa nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého mal žalovaný počkať na ďalšie rozhodnutie rady školy o podaní návrhu na odvolanie žalobkyne, resp. sám dať rade školy podnet na vydanie nového stanoviska v tejto veci. Rada školy po prijatí rozhodnutia o odvolaní žalobkyne z funkcie riaditeľa školy zo dňa 19.11.2015 toto svoje rozhodnutie v nijakom smere či rozsahu neprehodnotila, nezrušila ani neodvolala. V čase odvolania žalobkyne z funkcie riaditeľa školy zo dňa 09.12.2015 bol teda návrh rady školy stále aktuálny, platný a účinný. Rozhodnutie rady školy zo dňa 19.11.2015 vyjadrovalo nezmenenú vôľu rady školy a na základe žiadnej skutočnosti nebolo možné tvrdiť opak. Žalovaný žiadnym formálnym právnym úkonom nezamietol návrh rady školy na odvolanie žalobkyne z funkcie riaditeľa školy. Žalovaný má za to, že späťvzatie pôvodného odvolania z funkcie na podklade rozhodnutia rady školy zo dňa 19.11.2015 sa nijakým spôsobom nedotklo platnosti a dôvodnosti samotného rozhodnutia rady školy. Z uvedeného dôvodu sa žalovaný naďalej opiera o rozhodnutie rady školy zo dňa 19.11.2015 a v odvolaní žalobkyne z funkcie riaditeľky školy zo dňa 09.12.2015 jasne odkázal, že dôvodom odvolania žalobkyne z funkcie riaditeľa školy je práve toto (stále platné) rozhodnutie rady školy. Žalovaný má za to, že aj časová blízkosť medzi dňom prijatia rozhodnutia radou školy (19.11.2015) a dňom odvolania žalobkyne z funkcie riaditeľa školy (09.12.2015) jasne svedčí o tom, že žalovaný bol oprávnený odvolať žalobkyňu z funkcie riaditeľa školy na podklade predmetného návrhu rady školy a že tento jeho postup rozhodne nemožno vnímať ako účelový a tendenčný. Samotné odvolanie z funkcie riaditeľky školy bolo dostatočne určité a zrozumiteľné. Zo správania žalobkyne po doručení odvolania jasne vyplýva, že aj pre ňu bolo toto odvolanie v plnej miere určité a zrozumiteľné. Tento názor sa opiera o.i. aj o fakt, že ešte v deň doručenia odvolacieho dekrétu žalobkyňa vypratala riaditeľňu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný žiada, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol.

8. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa. Podľa nej je napadnutý rozsudok spravodlivý, a to aj vďaka tomu, že v konaní bolo preukázané, že v skutočnosti žiaden relevantný dôvod na jej odvolanie z funkcie riaditeľky školy neexistoval. Celý proces odvolania bol vopred zosnovaný tretími osobami (dokonca mimo radu školy), nedôvodný, šikanózný a navyše vykonaný tak zmätočne, že ani nebolo

možné späť potvrdiť jeho zákonnosť. V tomto konaní totiž nebolo predmetom právneho posúdenia iba to, či odvolací dekrét musí alebo nemusí obsahovať odôvodnenie, resp. dôvody odvolania, ako sa to žalovaný snaží predostrieť. Celé konanie tiež smerovalo k posúdeniu, (i) či samotný proces odvolania, ktorého výstupom bol odvolací dekrét, bol zákonný, a rovnako aj k posúdeniu, (ii) či - ak bol proces odvolávania nezákonný - či je odvolanie ako také platné alebo nie. Súd prvej inštancie posúdil vec s ohľadom na všetky špecifické okolnosti tohto prípadu, komplexne a zákonne, a správne tiež posúdil, že ak proces odvolávania trpí závažnými chybami a omylmi, výstup z neho nemôže byť správny, spravodlivý a zákonný. Žalobkyňa trvá na tom, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne a uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo/133/2011 je pre jej prípad spravodlivé aplikovať. Odvolanie z funkcie riaditeľa školy je totiž v tomto prípade „sankčným“ opatrením, a z hľadiska poskytnutia čo najväčšej spravodlivosti musí byť preto takýto krok jasne odôvodnený, transparentný a preskúmateľný, formulovaný tak, aby dôvody odvolania nebolo možné dodatočne meniť a aby bolo možné preukázať príčinnú súvislosť medzi návrhom rady školy a samotným odvolaním. V opačnom prípade nie je možné posúdiť, či k odvolaniu riaditeľa nevedli dôvody nesúvisiace s výkonom jeho činnosti, či tieto dôvody neboli dodatočne menené a pod.. Ak by akt odvolania, ktoré je sankčným opatrením, nemal uvádzať dôvody tohto rozhodnutia, mohlo by to v praxi smerovať k svojvôli a nekontrolovateľnej činnosti zriaďovateľa. Okrem toho rozhodnutie súdu prvej inštancie spočívalo aj na viacerých ďalších dôvodoch. Odvolateľ opomína, že súd prvej inštancie skonštatoval (bod 34. rozsudku), že „žalovaný po doručení prvého odvolacieho dekrétu vzal svoje odvolanie späť, z čoho možno usudzovať, že o návrhu rady školy už bolo rozhodnuté žalovaným,“ a teda nebolo jasné, na základe akých dôvodov sa žalovaný rozhodol žalobkyňu z funkcie dňa 9.12.2015 odvolať. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že na základe návrhu rady školy z 19.11.2015, žalovaný odmietol žalobkyňu odvolať. Žalobkyňa je toho názoru, že nakoľko žalovaný sa rozhodol ponechať ju vo funkcii, nemohol vydať ďalší odvolací dekrét, neskôr, na základe toho istého návrhu rady školy zo dňa 19.11.2015. Nemožno preto súhlasiť s argumentáciou žalovaného v odvolaní, že návrh rady školy bol v čase doručenia „druhého“ odvolania (t.j. 9.12.2015) stále aktuálny, platný a účinný. Táto argumentácia žalovaného je dokonca aj v rozpore s tým, čo samotný žalovaný vypovedal. Žalovaný v konaní tvrdil, že v prípade žalobkyne vykonal dve samostatné akty odvolania, z ktorých jedno odvolal/vzal späť a každý z týchto aktov bol postavený na samostatných návrhoch rady školy. O dvoch návrhoch rady školy ako aj o dvoch samostatných odvolaniach z funkcie riaditeľa samotný žalovaný vypovedal na pojednávaní dňa 7.6.2018. Zákon nestanovuje žiadnu neobmedzenú dobu platnosti a „aktuálnosti“ návrhu rady školy, či možnosť jeho „opätovného“ použitia, kedy sa to zriaďovateľovi hodí; zákon vyžaduje iba určitú, vonkajším prejavom manifestovanú reakciu na tento návrh zo strany zriaďovateľa - a tým je vyhovieť návrhu - teda odvolanie riaditeľa, alebo nevyhovieť návrhu - ponechanie riaditeľa vo funkcii. Zriaďovateľ rozhodol o návrhu dňa 20.11.2015, kedy doručil odvolanie na základe tohto návrhu do rúk žalobkyne, toto odvolanie sa však následne rozhodol vziať späť, a teda návrhu rady školy nevyhovieť a ponechať žalobkyňu vo funkcii. Rada školy po 19.11.2015 znova nezasadala a nedoručila žalovanému nový návrh na odvolanie riaditeľky, teda taký návrh, na základe ktorého žalovaný mohol pristúpiť k odvolaniu dňa 9.12.2015. Žalovaný teda nemohol dňa 9.12.2015 odvolať žalobkyňu na základe návrhu rady školy, ale len zo zákonných dôvodov uvedených v § 3 ods. 7 zákona č. 569/2003 Z.z.. Žiaden z týchto dôvodov však v odvolaní uvedený nebol, a teda nie je v skutočnosti možné ani overiť ich existenciu alebo reálny základ. Žalovaný pri odvolaní dňa 9.12.2015 nepostupoval v súlade so zákonom, nakoľko nemal na odvolanie žalobkyne z funkcie riaditeľky školy zákonný dôvod podľa § 3 ods. 7 zákona č. 569/2003 Z.z. a ani riadne schválený a platný návrh rady školy potrebný k rozhodnutiu o odvolaní podľa § 3 ods. 8 písm. a) zákona. Odvolanie žalobkyne teda trpí vadami a je neplatné. Žalobkyňa sa stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie a žiada odvolanie žalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

9. K vyjadreniu žalobkyne na svoje odvolanie sa vyjadril žalovaný. Podľa neho žalobkyňa predkladá súdu konšpiračnú teóriu o akýchsi temných silách stojacich v pozadí rozhodovania rady školy. Je nevyhnutné, aby takto závažné tvrdenia boli argumentačne podporené presvedčivými dôkazmi zo strany žalobkyne ale tá nič také, čo by spĺňalo požiadavku presvedčivých dôkazov podporujúcich jej tvrdenie v tomto smere súdu nepredkladá. Tvrdenia žalobkyne sú nepreukázané a redukované len na nekonkrétne podozrenia. Dňa 19.11.2015 prijala rada školy rozhodnutie o tom, že zriaďovateľovi bude podaný návrh na odvolanie žalobkyne z funkcie riaditeľky školy výraznou väčšinou jej členov. Rozhodnutie rady školy ako aj proces, na základe ktorého sa tak stalo bol v súlade s právnymi predpismi, čo vo svojom rozsudku nepoprel ani súd prvej inštancie. Názor žalobkyne o tom, že právne závery z rozhodnutia najvyššieho súdu sp.zn. 5Cdo/133/2011 je možné aplikovať aj na jej prípad odvolania z funkcie riaditeľky školy je mylný. Názor žalobkyne je v tomto smere v rozpore s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a odvolacích súdov, na ktoré rozhodnutia žalovaný vo svojom odvolaní poukázal. V analogických

prípadoch odvolania riaditeľa školy, teda v prípadoch, kedy došlo k odvolaniu na návrh rady školy dospeli súdy, pokiaľ ide o obsahové náležitosti odvolacieho dekrétu, k odlišnému stanovisku ako žalobkyňa. V čase, keď žalovaný odvolal žalobkyňu z funkcie riaditeľky školy, 09.12.2015, existoval odôvodnený návrh rady školy na odvolanie. Konkrétne išlo o návrh rady školy zo dňa 19.11.2015. Rada školy neuskutočnila žiadny formálny či neformálny právny úkon, nepristúpila ku konaniu, základe ktorého žalovaný a mohol rozumne usudzovať, že rada svoj návrh na odvolanie žalobkyne z funkcie školy zo dňa 19.11.2015 zobrala späť. Skutočnosť, že žalovaný vzal pôvodné odvolanie žalobkyne z funkcie riaditeľky späť sa nijako nedotýka platnosti existencie návrhu rady školy na odvolanie z 19.11.2015. Späťvzatím zaniklo samotné odvolanie z 19.11.2015 ale nebolo spôsobilé spôsobiť zánik návrhu rady školy na odvolanie riaditeľa školy. Žalovaný rozhodol o odvolaní žalobkyne na základe návrhu rady školy zo dňa 19.11.2015, ktorý o posledným prejavom vôle rady školy vo veci odvolania žalobkyne z funkcie riaditeľky školy. V odvolaní zo dňa 09.12.2021 žalovaný na tento návrh rady školy riadne poukázal, pričom návrh rady školy bol v tom čase riadne platný. Žalovaný preto žiada, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol.

10. K tomuto vyjadreniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa. Podľa nej žalovaný opomína skutočnosť, že predmetom samotného súdneho konania o určení neplatnosti odvolania riaditeľa z funkcie má byť „skúmanie existencie skutkových a právnych dôvodov pre odvolanie riaditeľa z funkcie, a teda v rámci tohto konania by mali byť preskúmané všetky dôvody existujúce v čase samotného odvolania riaditeľa z funkcie bez ohľadu na to, či boli v odvolaní uvedené. Ďalšia žalovaný vo svojej argumentácii nereflektuje charakter tohto konania. Toto je posúdené ako individuálny pracovnoprávny spor, ktorý sa od „obyčajného“ civilného sporu líši tým, že počas konania platí tzv. vyšetrovacía zásada. Ide teda o postup pri ktorom nebude súd odkázaný len na dôkazy prednesené účastníkmi konania, ale aj sám musí dôkazy vykonávať v záujme zistenia objektívnej pravdy. Súd prvej inštancie má možnosť konať a obstaráť či vykonať aj nenavrnuté dôkazy, ak dôkazy predložené žalobkyňou mu nepostačovali na rozhodnutie vo veci samej a mal zato, že bolo nevyhnutné tvrdenia žalobkyne ďalej podložiť dôkazmi. Nakoľko súd prvej inštancie však jej ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania zamietol a ani sám žiadne neobstaral, má za to, že dôkazy ňou predložené postačovali súdu na spravodlivé rozhodnutie vo veci samej. Žalobkyňa v konaní tvrdila, že celý „proces“ odvolávania nespĺňal podmienky v zmysle všeobecných záväzných predpisov, a teda nebol zákonný. Nezákonným postupom nie je možné dospieť k zákonnému rozhodnutiu. Zopakovala, že rada školy nebola kreovaná zákonným spôsobom. Rada školy sa musela skladať z 11 členov. Za rodičov museli byť 4 členovia a všetci 4 museli byť zvolení rodičmi. T. T. (hoci rodič žiaka) však zvolený rodičmi nebol. Bol 19.11.2015 len nominovaný predsedníčkou rady školy Mgr. Z. T. po tom, čo sa členstva v rade školy 3.11.2015 vzdala U. H. (rodič žiaka). Podľa § 25 ods.5 zákona č. 596/2003 Z.z. sa mali konať voľby na zástupcu rodičov do rady školy za pani U. H.. T. T. sa nestal členom rady školy zákonným spôsobom, a teda v čase podania návrhu na odvolanie žalobkyne z funkcie nebola rada školy doplnená predpísaným spôsobom. Návrh rady školy bol žalovanému doručený dňa 20.11.2015 bez riadne vyhotovenej zápisnice zo zasadnutia rady školy, pričom v návrhu uvedené dôvody sú tak všeobecného rázu, že nie je možné dodatočne ich preskúmať ani overiť ich existenciu. Ani návrh na odvolanie doručený žalovanému pri preskúmaní neobstojí. Zo zápisnice zo zasadnutia rady školy zo dňa 19.11.2015 vyhotovenej až 24.11.2015 vyplýva, že proti uzneseniu hlasovali dvaja (2) členovia rady školy, následne je však údaj a tento údaj je aj v návrhu, ktorý bol doručený žalovanému, že dvaja (2) členovia rady školy sa zdržali. Je tak otázne, ako vlastne členovia rady školy hlasovali, rovnako je otázne, či návrh rady školy skutočne vyplýva zo zápisnice zo zasadnutia, keďže daná zápisnica v čase doručenia návrhu žalovanému neexistovala a zároveň ani nikdy žalovanému doručená nebola. Okrem toho body uvedené ako odôvodnenie návrhu na odvolanie sú zároveň zavádzajúce a nekorešpondujúce so skutočnosťou, čo žalobkyňa preukázala aj v konaní. Z dokazovania vyplynulo, že žalovaný nemal žiadne relevantné dôvody na odvolanie žalobkyne. Sám žalovaný niekoľkokrát potvrdil, že vždy išlo len o dohady a podozrenia, avšak konkrétne dôvody neboli nikdy ustálené ani radou školy ani žalovaným. Ak teda v zmysle vyššie uvedeného nie sú splnené hmotnoprávne predpoklady na odvolanie, tak nemožno považovať tento úkon za zákonný a platný. Žalovaný si bol vedomý, že dôvody na odvolanie neexistujú, nakoľko žalobkyňu dňa 20.11.2015 ani neodvolal. Žalovaný na pojednávaní opakovane vo svojej výpovedi tvrdil, že návrhy rady školy na odvolanie žalobkyne boli dva. Existencie iba jedného návrhu rady školy sa žalovaný pridriava až vo svojej odvolacej argumentácii. Ani ďalší návrh rady školy ale nemohol byť platný a spôsobilý k odvolaniu žalobkyne z funkcie riaditeľky školy, nakoľko rada školy nebola kreovaná v súlade so zákonom. Ak by sme však pripustili, že návrh rady školy bol iba jeden, a to ten z 19.11.2015 tak odvolanie vykonané dňa 9.12.2015 nemohlo byť vykonané platne. Zákon dáva zriaďovateľovi iba možnosť na základe návrhu rady školy riaditeľa odvolať, nie je to jeho povinnosť a takýto návrh rady školy môže odmietnuť. Ak totiž zriaďovateľ zistí, že všeobecné dôvody uvedené v

návrhu rady školy sa nezakladajú na pravde a nie je schopný ich ani sám overiť nie je jeho povinnosťou návrhu vyhovieť. Žalovaný rozpor všeobecných dôvodov uvedených v návrhu rady školy zistil priamo v škole dňa 20.11.2015, čo potvrdil aj vo svojej výpovedi. Na základe toho sa žalovaný rozhodol návrhu rady školy nevyhovieť a žalobkyňu neodvolať. Ak sa teda žalovaný teraz snaží predostrieť, že späťvzatím odvolania zaniklo iba samotné odvolanie a nie návrh rady školy, nemôže byť na ľarchu žalobkyne, že žalovaný nevykonan žiaden „formálny“ úkon voči rade školy. Žalobkyňa je však toho názoru, že žalovaný tým, že odvolanie vzal späť ipso facto rozhodol, že návrhu nevyhovie, v dôsledku čoho nebola žalobkyňa odvolaná, a teda návrh rady školy bol odmietnutý (pre úplnosť žalobkyňa dodáva, že žiaden zákon nevyžaduje, aby odmietnutie návrhu bolo vykonaná v určite forme). Ak teda odvolal žalobkyňu z funkcie dňa 9.12.2015 bez ďalšieho návrhu rady školy, mohol žalovaný odvolať žalobkyňu iba z dôvodov podľa § 3 ods. 7 zákona č. 569/2003 Z.z., a teda aj odvolací dekrét by musel obsahovať a poukazovať na tieto dôvody, čo však neobsahoval. Žalobkyňa má za to, že rozsudok súdu prvej inštancie je správny a spravodlivý a stotožňuje sa s ním.

11. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalovaného, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

12. Súd prvej inštancie založil svoj napadnutý rozsudok, ktorým vyhovel žalobe žalobkyne o určenie neplatnosti jej odvolania z funkcie riaditeľky základnej školy žalovaným dňa 9.12.2015 v zásade na dvoch záveroch. V prvom rade podľa súdu prvej inštancie odvolanie žalobkyne z funkcie riaditeľky školy zo dňa 9.12.2015 nie je o formálnej stránke dostatočné, keď sa v dôvodoch rozhodnutia odvoláva len na rozhodnutie rady školy zo dňa 19.11.2015, čo je nedostatočné a odvolanie je čo do svojho obsahu nepreskúmateľným právnym úkonom, čo má za následok neplatnosť tohto úkonu. Druhým dôvodom, prečo súd prvej inštancie žalobe žalobkyne o určenie neplatnosti jej odvolania z funkcie riaditeľky základnej školy vyhovel bolo, že žalovaný po doručení prvého odvolacieho dekrétu vzal svoje odvolanie späť, z čoho možno usudzovať, že o návrhu rady školy už bolo žalovaným pred 9.12.2015 rozhodnuté a ak žalovaný chcel opätovne pristúpiť k odvolaniu žalobkyne, mal počkať na nové rozhodnutie rady školy o tejto otázke, resp. mal podať podnet na zaujatie nového stanoviska.

13. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že druhý z uvedených dôvodov, re ktorý súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobkyne je správny a ako taký aj samostatne obstoí ako dôvod neplatnosti odvolania žalobkyne z funkcie riaditeľky základnej školy žalovaným dňa 9.12.2015.

14. Dokazovaním vykonaným v spore súdom prvej inštancie bolo preukázané, že dňa 19.11.2015 sa konalo mimoriadne zasadnutie rady školy, na ktorom došlo k prijatiu návrhu na odvolanie žalobkyne z funkcie riaditeľky základnej školy. Dňa 20.11.2015 sa do školy dostavili primátor, prednostka, ako aj vedúci odboru školstva žalovaného a žalobkyňa bolo osobne žalovaným doručené odvolanie z funkcie. Následne však primátor žalovaného vzal odvolanie žalobkyne z funkcie riaditeľky základnej školy späť. Potom, dňa 9.12.2015, bolo doručené žalobkyňi odvolanie z funkcie riaditeľky základnej školy, pričom odvolanie z funkcie bolo urobené podľa obsahu tohto písomného úkonu na základe návrhu rady školy zo dňa 19.11.2015. Žalovaný nespochybnil, že žalobkyňu z funkcie riaditeľky základnej školy odvolával „na dvakrát“. Samotný primátor žalovaného pred súdom na otázku, prečo ste po doručení prvého odvolania následne toto fyzicky vypýtali naspäť a odišli ste, uviedol, že chcel byť objektívny a preto odvolanie zobral späť.

15. V zmysle § 3 ods. 8 písm. a) zákona č. 596/2003 Z.z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v rozhodnom období /od 19.11.2015 do 09.12.2015/ zriaďovateľ môže odvolať riaditeľa aj na návrh rady školy.

16. Posudzujúc zistený skutkový stav podľa uvedeného zákonného ustanovenia i ostatných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktoré vo veci podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku aplikoval súd prvej inštancie, dospel aj odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie k záveru, že vyššie opísaný proces odvolávania žalobkyne z funkcie riaditeľky základnej školy nebol v súlade so zákonom a preto je jej odvolanie z tejto funkcie žalovaným dňa 9.12.2015 neplatné. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia môže zriaďovateľ odvolať riaditeľa základnej školy aj na návrh rady školy. Ak je takýto návrh zo strany rady školy podaný, zriaďovateľ mu môže ale nemusí vyhovieť. Ak mu však vyhovie, akceptuje ho a riaditeľa školy odvolá ale aj vtedy ak mu preukázané nevyhovie a rozhodne sa riaditeľa školy na návrh rady neodvolať, tak uvedeným spôsobom /rozhodnutím o odvolaní alebo neodvolaní riaditeľa školy z funkcie/ bol fakticky konzumovaný návrh rady školy. Pre každé ďalšie rozhodnutie zriaďovateľa

o odvolaní riaditeľa školy z funkcie podľa § 3 ods. 8 písm. a) zákona č. 596/2003 Z.z. je tak potrebný nový návrh rady školy.

17. V intenciách danej veci to znamená, že ak žalovaný na návrh rady školy zo dňa 19.11.2015 žalobkyňu z funkcie riaditeľky školy dňa 20.11.2015 odvolal, bol tým konzumovaný návrh rady školy zo dňa 19.11.2015 a tento už opätovne nemôže byť zriaďovateľom školy použitý ako podklad pre nejaké ďalšie rozhodnutie o odvolaní z funkcie riaditeľa školy, teda ani pre rozhodnutie zo dňa 9.12.2015. Na tomto nič nemení ani to, že žalovaný vzal svoje odvolanie žalobkyne z funkcie riaditeľky školy zo dňa 20.11.2015 následne späť, pričom odvolací súd nijako nehodnotí, či takýto postup zákon umožňuje alebo nie, resp. či je so zákonom súladný alebo nie. Žalovaný o návrh rady školy na odvolanie žalobkyne z funkcie riaditeľky školy zo dňa 19.11.2015 v každom prípade dňa 20.11.2015 rozhodol. Pre platnosť rozhodnutia žalovaného zo dňa 9.12.2015, ktoré je rozhodnutím o odvolaní riaditeľa školy na návrh rady školy podľa § 3 ods. 8 písm. a) zákona č. 596/2003 Z.z. bol preto potrebný nový návrh rady školy. Či tento bol učený zostalo sporné /primátor žalovaného síce vypovedal o novom návrhu rady školy na odvolanie žalobkyne z funkcie riaditeľky školy, ale vo svojom odvolaní a následnom vyjadrení už tento neuvádza a ani žiaden iný v spore vykonaný dôkaz o existencii takéhoto druhého návrhu rady školy nesvedčí/ ale pre rozhodnutie o žalobe žalobkyne to nebolo relevantné. Odvolanie žalobkyne z funkcie riaditeľky školy zo dňa 9.12.2015 totiž žalovaný sám odôvodnil práve návrhom rady školy zo dňa 19.11.2015, teda tým návrhom, o ktorom už predtým rozhodol a žiadnym iným.

18. V zmysle uvedených záverov je rozhodnutie súdu prvej inštancie o určení neplatnosti odvolania žalobkyne z funkcie riaditeľky Základnej školy J. A. W. XXXX/X v X. nad X. zo dňa 9.12.2015 správne, pretože toto rozhodnutie podľa § 3 ods. 8 písm. a) zákona č. 596/2003 Z.z. urobil žalovaný bez návrhu rady školy. Odvolací súd na základe toho rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

19. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní plne procesne úspešná a preto jej súd voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa /§ 419 CSP/ v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy /§ 427 ods. 1 CSP/.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom /§ 429 ods. 1 CSP/.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ /§ 428 CSP/.